

การส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ในทารกที่มีภาวะเจ็บป่วย

อาจารย์ ดร. สุดาภรณ์ พยัคฆ์เรือง ภาควิชาการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์

การเลี้ยงลูกด้วยนมแม่เป็นพฤติกรรมอันเป็นธรรมชาติของมนุษย์และน้ำนมแม่เป็นอาหารที่เหมาะสมที่สุดสำหรับลูก ทำให้ลูกเจริญเติบโต ร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ แต่ลูกบางคนมีปัญหาทางเด็ก เช่น ภาวะเจ็บป่วย ไม่สามารถดูดนมแม่จากเต้าได้ จึงต้องการความช่วยเหลือและสนับสนุนจากบุคลากรทางการแพทย์เป็นพิเศษ แม่ที่ลูกป่วยดังต่อไปนี้ ควรได้รับการดูแล ดังนี้

ในการดูแลทางด้านจิตใจของแม่และครอบครัวนั้น บุคลากรทางการแพทย์ควรเปิดโอกาสให้แม่และพ่อได้เข้ามา มีส่วนร่วมในการดูแลลูก เช่น อบรมเปลี่ยนผ้าอ้อม ป้อนนมให้ลูก เป็นต้น ซึ่งการดูแลแม่และครอบครัวอย่างเป็นองค์รวมนั้น จะเป็นการช่วยให้แม่คลายความวิตกกังวลเกี่ยวกับภาวะความเจ็บป่วยของลูก และยังทำให้ร่างกายของแม่สามารถสร้างน้ำนมได้อย่างต่อเนื่อง ยังคงมีน้ำนมให้ลูกกินตัวอยู่ต่อไป เช่น การให้ทางสายให้อาหาร การป้อนด้วยช้อน หรือป้อนด้วยถ้วย ได้อย่างสม่ำเสมอ รองรับว่าลูกจะสามารถดูดนมจากเต้าของแม่ได้ และเมื่อลูกมีอาการดีขึ้น แม่จะได้รับการฝึกให้น้ำนมจากเต้าจนแน่ใจได้ว่าแม่สามารถเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ได้ จึงจะจำหน่ายให้กลับบ้าน ถ้าพบว่าแม่คนใดมีปัญหาที่ซับซ้อนเรื่องการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ เช่น แม่มีปัญหาหัวนมหรือเต้านม ลูกนีภาวะลิ้นติด เป็นต้น อาจต้องส่งปรึกษาที่คลินิกนัมแม่ หรือในกรณีที่ลูกมีปัญหาลิ้นติด ซึ่งประเมินโดย Siriraj Tongue Tie Score (STT Score) แล้วพบว่าลูกดูดนมแม่ไม่มีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องส่งปรึกษา

ศัลยกรรมเด็กเพื่อพิจารณาทำการขลิบพังผืดใต้ลิ้น (frenulotomy) ต่อไป (มงคล เลขาเพ็ญแสง, 2553; สุดาภรณ์ พยัคฆ์เรือง, 2557)

แม้ว่าองค์การอนามัยโลกได้กำหนดแนวทางการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ในทารกปกติ ที่เรียกว่าแนวปฏิบัติบันได 10 ขั้นสู่ความสำเร็จของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ (Ten steps to successful breastfeeding) แต่องค์การอนามัยโลกยังไม่ได้มีการกำหนดแนวปฏิบัติในการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ในทารกที่มีภาวะเจ็บป่วย อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันนี้ได้มีองค์ความรู้จากผู้เชี่ยวชาญต่างๆ ที่ศึกษาในด้านนี้ หนึ่งในนั้นคือ Prof. Diane L Spatz (2004) ได้เสนอแนวทางในการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ในทารกที่มีภาวะเจ็บป่วยเป็นบันได 10 ขั้นตอน ดังนี้

- 1. Informed decision** เป็นการให้ข้อมูลเกี่ยวกับนมแม่อย่างละเอียดกับพ่อแม่และครอบครัวของเด็กว่านมแม่นั้นมีประโยชน์อย่างไร และมีความจำเป็นมากแค่ไหนที่ต้องเลี้ยงลูกด้วยนมแม่

- 2. Establishment and maintenance of milk supply** เป็นความรู้และวิธีการเพื่อให้แม่สามารถสร้างนมแม่สำหรับให้เด็กป่วยในกรณีต่างๆ

- 3. Human milk management** เป็นวิธีการเก็บและใช้น้ำนมแม่ในการเลี้ยงดูหากป่วยที่ถูกต้องและเหมาะสม

- 4. Oral care** เป็นขั้นตอนและวิธีการต่างๆ ในการให้นมแม่กับทารกที่ป่วย

- 5. Skin to skin care** เป็นการกระตุนให้แม่พร้อมที่จะมีน้ำนมและทำให้ลูกพร้อมที่จะรับนมแม่ด้วยการสัมผัสแบบเนื้อแนบเนื้อ

- 6. Nonnutritive sucking at the breast** เป็นการกระตุนให้เด็กทารกมีความคุ้นเคยกับเต้านมแม่

- 7. Transition to breast and technology to support breastfeeding** เป็นเทคนิคและวิธีการที่จะปรับให้เด็กทารกสามารถดูดนมจากเต้าได้

- 8. Measuring milk transfer** เป็นวิธีการประเมินว่าทารกป่วยได้รับน้ำนมแม่เพียงพอหรือไม่

- 9. Preparation for discharge** หรือการเตรียมพร้อมสำหรับแม่และทารกป่วยก่อนกลับบ้าน

- 10. Appropriate follow-up** ซึ่งจะต้องมีการให้คำแนะนำช่วยเหลือในการแก้ไขปัญหาอย่างเหมาะสมต่อเนื่อง เมื่อแม่และลูกกลับไปที่บ้าน เพื่อให้แม่สามารถเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ได้อย่างประสบความสำเร็จ

เอกสารอ้างอิง

- มงคล เลขาเพ็ญแสง. (2553). ภาวะลิ้นติด. เอกสารประกอบการประชุมวิชาการ การพยาบาลกุมารเวชศาสตร์ครั้งที่ 20 เรื่อง วิทยาการก้าวหน้าทางการพยาบาลเด็ก (Pediatric nursing update) จัดโดยชุมชนพยาบาลกุมารเวชศาสตร์แห่งประเทศไทย, กรุงเทพฯ.
- สุดาภรณ์ พยัคฆ์เรือง. (2557). แนวปฏิบัติในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ที่มีปัญหาด้านลิ้น. ใน บรรณานุการ วิจิตรสุคนธ์, บรรณารัตน์ แสงเพิ่ม, นันทิยา วัฒนา, สุพินดา เรืองจิรัชญ์, และสุดาภรณ์ พยัคฆ์เรือง (บรรณาธิการ), การเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ (พิมพ์ครั้งที่ 4 หน้า 193–213). กรุงเทพฯ: พรี-วัน.
- Spatz, D.L. (2004). Ten steps for promoting and protecting breastfeeding for vulnerable infants. *Journal of Perinatal Neonatal Nursing*, 18(4), 385–396.